

DIARI DE SESSIONS

C O R T S V A L E N C I A N E S

X Legislatura

Reunió número 20 • 2021

COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT, AIGUA I ORDENACIÓ DEL TERRITORI

realitzada el dia 16 de desembre de 2021

Presidència de l'Il·lustre
Senyor Juan Ponce Guardiola

SUMARI

(Comença la reunió a les 15 hores i 45 minuts)

Compareixença de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, senyora Mireia Mollà Herrera, per a informar sobre els fets ocorreguts en el Parc Natural del Desert de les Palmes amb la mort d'una desena de rucs, sol·licitada a petició pròpia (RE número 42.839), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos per a informar sobre els fets que han motivat la retirada del pla pilot amb rucs al Parc Natural del Desert de les Palmes a Castelló (RE número 42.677), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a explicar el que ha passat amb els rucs morts al Parc Natural del Desert de les Palmes durant les darreres setmanes del mes d'octubre de 2021 (RE número 42.715) i a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad

Valenciana per a explicar i informar sobre el projecte de neteja de boscos al Parc Natural del Desert de les Palmes, on han aparegut deu animals morts dels cinquanta que conformaven el projecte (RE número 42.769).....

609

Intervencions del diputat senyor Eduardo del Pozo Querol (GP Ciudadanos), de la diputada senyora Elisa Díaz González (GP Popular), del diputat senyor José Luis Aguirre Larrauri (GP Vox Comunidad Valenciana), de les diputades senyora Rebeca Serna Rosell (diputada no adscrita), senyora Beatriz Gascó Verdier (GP Unides Podem) i senyora Mònica Àlvaro Cerezo (GP Compromís), i del diputat senyor David Calvo Alfonso (GP Socialista).

(S'alça la reunió a les 17 hores i 21 minuts)

Comissió de la Comissió de Medi Ambient, Aigua i Ordenació del Territori realitzada el dia 16 de desembre de 2021. Comença la reunió a les 15 hores i 45 minuts. Presideix el diputat senyor Juan Ponce Guardiola. Reunió número 20.

El senyor president:

Bona vesprada, senyories.

Comencem la sessió de hui, 16 de desembre.

A vore si tenim quòrum, senyor secretari.

(El senyor secretari passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Moltes gràcies, senyor secretari.

Bé, comencem pel punt 1: lectura i aprovació, si escau, de l'acta de la reunió anterior. Tenen alguna cosa a dir les seues senyories? En cas contrari, l'aprovem per assentiment. Queda aprovada.

Compareixença de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, senyora Mireia Mollà Herrera, per a informar sobre els fets ocorreguts en el Parc Natural del Desert de les Palmes amb la mort d'una desena de rucs, sol·licitada a petició pròpia (RE número 42.839), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos per a informar sobre els fets que han motivat la retirada del pla pilot amb rucs al Parc Natural del Desert de les Palmes a Castelló (RE número 42.677), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a explicar el que ha passat amb els rucs morts al Parc Natural del Desert de les Palmes durant les darreres setmanes del mes d'octubre de 2021 (RE número 42.715) i a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana per a explicar i informar sobre el projecte de neteja de boscos al Parc Natural del Desert de les Palmes, on han aparegut deu animals morts dels cinquanta que conformaven el projecte (RE número 42.769)

El senyor president:

I bé, passem al punt 2. Donem la benvinguda a la senyora consellera. Bona vesprada. Benvinguda a la que ha sigut la seua casa durant molts anys.

I passem al punt 2, que és la compareixença de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica per a informar sobre els fets ocorreguts al parc natural del Desert de les Palmes amb la mort d'una desena de rucs, sol·licitada a petició pròpia; que s'acumula amb tres compareixences més sol·licitades pels grups Ciudadanos, Popular i Vox Comunidad Valenciana amb el mateix tema.

Com sap la consellera, té temps il·limitat per a fer la seua explicació, després parlaran els grups sol·licitants per temps de sis minuts, i la resta de grups per temps de tres minuts i després vosté contestarà en temps il·limitat.

I ja quan vullga, senyora consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies, senyor president.

Bona vesprada, senyories.

Bé, com s'ha explicat en la petició de compareixença, les acumulacions que han fet els diversos grups parlamentaris, comparec ací per a donar compte dels fets ocorreguts en el Desert de les Palmes derivats de la mort de diversos exemplars de rucs produïdes en el marc d'eixe projecte que se va realitzar en una zona d'eixe mateix parc.

M'agradaria òbviament dividir la meua exposició entre les parts per a aclarir els fets.

En primer lloc, vull explicar de manera cronològica l'actuació que va a tindre la consellera.

En segon lloc, explicaré de manera cronològica també la relació dels fets documentats, des de l'inici de l'experiència en el Desert de les Palmes fins al seu desenllaç.

I, per últim, explicaré les conclusions i les accions realitzades per la consellera.

Bé, en primer lloc, per entendre el succeït, passe a explicar la relació dels fets en ordre cronològic sobre l'actuació que va escometre la consellera el 12 d'octubre de 2021.

La nit del 12 d'octubre una persona fa un tuit que etiqueta a «gva agroambient», a la consellera, amb una fotografia, en eixa fotografia s'observa un ruc amb un evident estat de desnutrició. Al dia següent, el 13 d'octubre, en visualitzar jo mateixa eixe tuit, li encomane al gabinet de la consellera que realitze les averiguacions possibles per saber què està passant en eixe burret. Es realitzen eixes consultes i se'ns diu que ha hagut una experiència amb burrets en el Desert de les Palmes, però que este, en concret, no forma part de l'experiència, perquè el que poden vore, visualitzar, és que és un mascle, i l'experiència, diuen, la circumscriuen a femelles. I, per tant, doncs entenem que eixe ruc no forma part d'eixa experiència.

Eixes són les explicacions que se'ns donen en eixe moment. Però nosaltres aleshores diguem, bé, però s'ha de trobar a eixe ruc, veiem que està en unes condicions de malnutrició, les imatges són evidents. I, per tant, traslladem d'immediat una ordre als agents ambientals perquè puguen localitzar l'animal i vegem les condicions en les que està per a atendre'l degudament.

Eixa mateixa nit aleshores, a les nou de la nit, és quan el cap de la zona d'agents mediambientals aconsegueix localitzar el ruc, comprova *in situ* que es tracta d'un mascle i que

no té cap xip. Per tant, es confirma, en aparença, que el burret no forma part de la resta de burrets de l'experiència en el Desert de les Palmes. Es deriva aquest a una parcel·la d'un veterinarí perquè el puga atendre i, per tant, en principi, l'acció de la conselleria sobre eixe fet que tenim coneixement per una xarxa social se fa correctament.

No obstant això, en eixe moment, quan se'ns diu que ha hagut una experiència en burrets, que eren femelles, etcètera, se donen les explicacions i ens diuen que ja no estan ahí, en el Desert de les Palmes, volem saber exactament quina és l'experiència i quines són les causes per les quals no estan ja en el Desert de les Palmes.

Això deriva aleshores en una citació de reunió, el 15 d'octubre, de la secretària autonòmica, on se convoca al director general de medi natural, a la cap de servei de parcs naturals i al director del parc natural per recaptar eixa informació respecte a eixe projecte del qual no teníem coneixement. És en eixe moment, el dia 15 d'octubre, quan en eixa reunió s'exposa per primera vegada a la secretària autonòmica i ella mateixa, després de la reunió, a mi, que s'han pogut produir diferents morts en eixe projecte amb unes circumstàncies que el director del parc va narrar, com puguen ser, han sigut víctimes de mossos d'animals, d'estrés, altres elements de vandalisme perquè es concreten dient que han trencat el cercat, el pastor elèctric que servia per a confinar-los en l'espai ha sigut tallat... Bé, davant d'això, en eixe moment una incertesa i unes dades, disparitat d'informacions, li demanem aleshores que tot allò, que està relatant en eixa mateixa reunió, ho explique en un informe detalladament.

El 18 d'octubre aleshores el director del parc natural fa un informe detallat dels fets que han ocorregut durant eixos dos mesos de l'experiència dels burrets en el Desert de les Palmes. En eixe informe de l'experiència diu literalment «... està plena de circumstàncies estranyes» i exposa que han culminat amb la mort de 10 exemplars.

Davant d'això, l'endemà del 19 d'octubre, quan nosaltres llegim eixe informe, amb eixa informació creuada que se'ns proporciona, d'una banda, eixa possible mal nutrició d'animals, possibles actes vandàlics d'altres animals, possibles actes vandàlics de persones, a petició meua al sotssecretari s'inicia un expedient informatiu perquè s'encarregue de recopilar absolutament tota la informació disponible a la direcció territorial, a la direcció general, etcètera.

Doncs bé, el dia 20 d'octubre s'inicia eixa recopilació d'informació, dintre de l'expedient d'informació reservada, s'encomana urgentment, a més a més, als veterinaris oficials del CEU San Pablo que vagen a comprovar la salut dels animals vius, perquè en eixe encreuament d'informació, quan preguntem si han atés en algun moment veterinaris, tant a intentar conèixer la causa de la mort com la salut dels vius, se'ns diu que en cap cas s'ha requerit als veterinaris en ningun moment de l'experiència, ni en el Desert de les Palmes ni posteriorment quan han sigut retirat eixe 9 d'octubre que van ser retirats. Estem parlant d'eixe 20 d'octubre i, per tant, nosaltres volem saber com estan els animals vius. I, per això, cridem els veterinaris oficials del CEU San Pablo.

A la pregunta de per què als veterinaris oficials del CEU San Pablo i no als veterinaris, per exemple, de la conselleria, és

perquè en eixe seguit de relats i informacions se fa referència alguna vegada de «els veterinaris mai havien sabut res d'açò, com ha sigut possible?» Quant li demanem al director del parc a quins veterinaris consulta, diu que no, que és bibliografia de veterinaris, que no sap trobar la causa del que li ha passat als burros en la literatura científica dels veterinaris, no perquè haja consultat mai a un veterinarí. Però com que nosaltres no estàvem segurs si havia intervingut algun veterinarí de la conselleria i com se tractava d'un expedient per saber si havia hagut responsabilitat, acudim als veterinaris del CEU San Pablo.

Els veterinaris van el dia 22, fan una primera observació, trauen mostres de sang i d'altres i ens indiquen de manera preliminar que la mort pot haver-se produït per causes multifactorials.

Resumidament, fins ací eixos són els fets d'actuació que fa la conselleria. És a dir, som coneixedors d'eixe tuit, als dos dies assentem els responsables o els coneixedors d'eixa circumstància, i, als dos dies després de rebre l'informe del mateix director del parc sobre què és el que ha passat, obrim eixe expedient per aclarir i recaptar tota la informació possible.

Aleshores, quina és la relació de fets documentats? Ahí comença l'inici d'eixe expedient. I aleshores jo els vaig a narrar de què tracta esta experiència i com s'ha gestat, diguérem, entre els diferents documents.

El dia 26 d'octubre jo vaig comparéixer en roda de premsa per a informar públicament dels fets més rellevants que teníem ja documentats. Com vaig dir en eixa roda de premsa, s'estava conclouent l'expedient informatiu, però ja teníem, diguérem, la documentació, les dades més rellevants que ja podíem públicament donar certa informació pública a vostés mateixos i òbviament a la societat sobre el que havia passat allí.

Aleshores, culminat l'expedient informatiu, tenim que, el 9 de novembre de 2020, el ramader presenta per primera vegada una sol·licitud en la direcció territorial de Castelló per a iniciar una activitat de pastura extensiva en els terrenys del Parc Natural del Desert de les Palmes. En eixa sol·licitud es presenta una autorització d'una parròquia, que és la propietària de les finques. Ací, en eixa documentació, que firma, ja dic, i és el ramader qui ho demana, en eixe en adjunt, val?, crida l'atenció que la propietat a qui li cedix els terrenys és al director del parc natural i, per tant, entenem que demostra que hi ha una acció del director del parc natural per desenvolupar este projecte junt al ramader, ja que és la persona que ha aconseguit la cessió de la parcel·la de la parròquia. Ahí mateix, en eixa petició, s'informa que el ramader té codi Rega, amb número ES12040000310, registrat en Castelló de la Plana. Es realitzen diferents requeriments per part de la direcció territorial per a *subsanan* la documentació presentada, perquè, per exemple, parlaven d'una altra parcel·la, que ahí no apareixia la cessió, i es realitza una segona sol·licitud per part del ramader, idèntica a la primera del 9 de novembre, el dia 21 de desembre de 2020. Ahí adjunta les cessions de totes les parcel·les que anaven a ser objecte d'esta experiència. I, d'eixe 21 de desembre de 2020 al 8 d'abril de 2021, la direcció territorial fa els informes sectorials per a saber si se desestima o s'accepta eixa petició. Que, efectivament, el 8 d'abril de 2021 la direcció territorial de Castelló desestima la sol·licitud d'autorització

al·legant un motiu, el desistiment és per no aportar un instrument tècnic de gestió forestal. I contra aquesta resolució, tot i que es pot interposar recurs, no s'interposa cap recurs per part del ramader.

Com dic, encara que no s'hi interposa recurs que inicia el procediment, ja dic, el ramader, el 15 de juny de 2021 el director del parc natural eleva al director general una proposta de resolució favorable en la qual explica que aquesta proposta no s'hauria d'analitzar des del prisma de l'aprofitament forestal, sinó com a una activitat de pasturatge en règim extensiu en el parc natural. I, per tant, la legislació que se li aplica, no és la d'aprofitament forestal, sinó la d'activitat de pasturatge en règim extensiu. Són diferents normatives, i ell al·lega que el criteri que ha seguit la Territorial normativament no és l'adequat.

El 22 de juny el director general de Medi Natural accepta de ple la proposta realitzada pel director del parc natural i, amb el vistiplau de la cap de Servei de Gestió d'Espais Naturals Protegits, resol precisament en els mateixos termes que planteja el director del parc natural, que és l'assentiment, l'acceptació d'esta proposta, una proposta que era l'experiència, entenent en el marge del pasturatge, perquè s'accepta en eixos termes, i que correrà a càrrec del propi pastor; i que solament el parc el que aprofitarà és per a posar els *bebederos*, per a posar unes cerques per a protegir els animals i, en tot cas, les brigades, etcètera, si han de fer alguna labor de col·laboració. Però que en eixa proposta mateixa el responsable i el que va fer la vigilància i control dels animals va ser el propi pastor. Bé, aixina, en eixos termes.

El 29 de juliol de 2021 es realitza, per part de la Direcció Territorial de Castelló, el certificat de trasllat sanitari. En eixe document el servei veterinari oficial declara que l'explotació ramadera està baix control sanitari, s'adjunta els cens amb els animals, tots ells amb identificació electrònica. I, segons informa en eixe mateix moment el director del parc natural, es traslladen posteriorment, el dia 4 d'agost, 46 animals adults i 4 cries, que sumen un total de 50 exemplars en l'experiència. Efectivament, el servei veterinari oficial d'eixos adults, dels 46 adults, fa el certificat sanitari de trasllat.

L'arribada dels ruscus, per tant, es produïx el 4 d'agost del 2021. Dos dies després, el 6 d'agost, el director del parc natural informa a la parròquia de Cabanes, que és la propietària de la parcel·la que li ha cedit, que han arribat els animals. Al mateix temps, el director del parc natural posa en coneixement, també per escrit, a la Guàrdia Civil de Castelló de l'arribada dels animals i sol·licita en eixe escrit que pugui incloure's la zona de pastura que acull als animals, com també les instal·lacions i l'àrea recreativa de les Santes com objectius de vigilància per tal d'atorgar una major seguretat a esta experiència pilot.

Segons consta en l'expedient informatiu, aquesta comunicació es realitza també derivat que la unitat que hi ha de prevenció d'incendis de VAERSA, que està per la zona, ha vist presència d'animals en les pistes, i aleshores motiva, segons el director del parc, que faça també eixa comunicació a la Guàrdia Civil.

Des d'eixe dia fins el 22 de setembre no hi ha una comunicació entre la direcció del parc i el servei central. Eixe

22 de setembre hi ha un correu electrònic, del director del parc natural, que posa en coneixement de la cap de servei d'Espais Naturals Protegits els problemes en relació amb l'experiència i, per tant, és la primera vegada que consta en serveis centrals d'una informació que està succeint amb eixa experiència problemes; problemes que ahí, en eixe correu electrònic literalment diuen que és que ja han mort vuit rucs. És a dir, el 22 de setembre és quan se trasllada a la cap de servei que han mort huit rucs.

Bé, la direcció, la de cap de servei d'espais naturals no eleva a cap instància superior el coneixement d'eixos fets, el 22 de setembre. Del 22 de setembre al dia 8 d'octubre, que és el segon correu electrònic, no consta cap tipus d'actuació que siga de la direcció del parc cap a serveis centrals, ni la direcció del parc cap a serveis territorials, de fet mai l'ha hagut, ni tampoc a l'OCA, ni absolutament a res.

Eixe correu que dic, del 8 d'octubre, dirigit a la cap de servei, amb còpia per primera vegada al director general de medi natural, exposa una sèrie de fets que han anat corrent que deriva de que l'experiència a l'endemà se va acabar perquè els rucs, i és la informació que fa en eixe correu, ja se'n van a la propietat del ramader. I ahí mateix se menciona que han passat a deu, és a dir, de vuit a deu.

En eixe correu se fa una un seguit de circumstàncies que han pogut esdevenir les causes, òbviament també s'assenyala fins i tot que podria haver una mà humana darrere d'algun dels fets, com, per exemple, el tall del cercat o el que hagen desaparegut alguns elements que portaven els rucs. Però òbviament també parlen de la possibilitat dels *jabalins*, parlen de la possibilitat de gossos podencs, parlen de la possibilitat que estiguen estressats, etcètera, etcètera. Un seguit de circumstàncies, però en cap cas, ja dic, hi ha ningun element que indique que s'ha traslladat a ningú, perquè, efectivament, ningun veterinari, ni la direcció territorial, ni l'OCA, ni serveis centrals, més enllà d'estos dos correus electrònics, se'ls va demanar recolzament o aclariment sobre el que estava passant.

Esta és la documentació que obtenen en l'expedient d'informació. Val? I quan se intenta entendre què és el que ha passat també amb els animals morts, se li pregunta expressament, tant al ramader com al director del parc, què ha passat amb els cadàvers. Efectivament, han hagut alguns cadàvers que estaven en zones que no podien, doncs bé, traslladar-los i que la retirada d'estos, dels que sí, han anat a la cabanya, a la caseta de Cabanes, que és on se destrüïxen els cadàvers.

Quan s'ha preguntat quina forma han seguit de fer esta circumstància, si han seguit els protocols, hi ha diversos elements que es posen damunt la taula. Vostés saben que hi ha uns gestors, empreses gestores, per a les retirades dels cadàvers, i sols consta que haja anat a l'empresa SecAnim el ramader sols en algunes vegades; altres ell mateix al·lega que ha fet retirada amb l'ajuda, òbviament, de les brigades, etcètera, per a poder retirar els rucs morts. És a dir, tampoc hi ha ningun element que s'haja seguit el protocol com tocava.

Bé, el 9 d'octubre aleshores es traslladen els animals, es retiren els animals, i se traslladen a la propietat d'origen. Segons manifesta el director territorial de Castelló, com li deia, cap

veterinari tampoc fa valorar, ja dic, ni durant l'experiència ni va ser requerit posteriorment per analitzar la situació dels animals que tornaven a la seua propietat d'origen, ahí, el 9 d'octubre se retiren 41 exemplars: 36 adults i 5 cries. La diferència entre les cries és perquè durant l'experiència han nascut dos cries, una d'elles va ser rebutjada per la mare i, per tant, el ramader se la va portar a la seua finca i ja estan en la seua finca va morir, i l'altra és la diferència de les quatre cries que van arribar i de les cinc que tornen. Però la diferència dels adults, òbviament, són els animals morts.

Al principi, òbviament hi havia eixa diferència, deu o onze animals, val, perquè hi havia un animal que se va trobar el dia 17 d'octubre, que efectivament se va comprovar que tenia xip i que era del ramader, i se va portar, se va informar al ramader i es va incorporar al seu ramat.

El dia 22, com dic, aleshores nosaltres ja tenim ahí als veterinaris del CEU Cardenal Herrera perquè volíem conèixer quina era la situació dels animals vius i poder realitzar un estudi toxicològic.

El 27 d'octubre es va rebre l'informe preliminar de l'estat dels animals i les conclusions eren que: «El estrés sufrido por los animales, por el transporte, cambio de hábitat y potenciales interacciones con fauna silvestre y/o asilvestrada y con personas se considera como factor predisponente para otros procesos que se están investigando del tipo toxicológico, metabólico y parasitario». Que són els diferents anàlisis que s'han estat enviant als laboratoris en diferents fases, perquè alguns dels anàlisis s'han realitzat a animals de manera seguida en tres ocasions per a comprovar les diferències en el temps.

Paral·lelament, i ja durant el 22 d'octubre que se personen allí els veterinaris del CEU, nosaltres creuem que hi ha menys animals dels que havien tornat i aleshores requerim a VAERSA, al Servei de producció i sanitat animal, i al personal de VAERSA que vaja allí a fer una auditoria mitjançant els xips per a comprovar els animals que hi ha allí. Hem de pensar que el 9 d'octubre arriben allí, a la seua finca, els 41 animals, i que el 27 d'octubre nosaltres obtenim eixe informe de VAERSA sobre els animals que té en eixe moment.

Doncs bé, han de vostés saber que hi ha una diferència entre els animals que se quedaren en la seua propietat, hi havien huit animals que se quedaren en la seua propietat, que eren mascles, i allí durant eixos dies només que quedava un animal, el propietari a dia de hui encara no ha contestat què ha passat en la resta dels set animals que s'havien quedat allí, en la seua finca, els mascles, i dels 41 que havien tornat també hi ha una diferència de sis animals i, per tant, tampoc s'ha identificat què és el que ha passat en eixos animals. Aleshores, òbviament, com vostés podran entendre, també s'ha obert un expedient preliminar per al possible sancionador a este pastor. Perquè també han saber que allí mateix allí, a part d'eixes diferències en els animals que ell tenia, apareixen quatre animals en l'explotació sense identificar, no formen part de la seua cabanya, té tres burros i un cavall sense identificar, hi ha dos animals identificats que no pertanyen a la seua explotació, un ruc que va entrar sense guia i no estava donat d'alta en la seua explotació i un cavall que ell mateix manifesta que el titular és el seu nebot. O siga, que hi ha una qüestió que òbviament és digna d'este

expedient que hem iniciat. Com dic, a hores d'ara no mos ha sabut explicar la situació dels seus animals.

Seguiré exposant aleshores quines són les accions, per tant, que s'esdevinen d'estes circumstàncies la veritat lamentables i tremendament negligents. I vostés saben que eixes situacions van ser vàries. Per un costat vam enviar una denúncia a la Guàrdia Civil de València, la vam traslladar també a Castelló i la pròpia Guàrdia Civil de Castelló també la va traslladar a Fiscalia perquè investigara els fets i la possible acció humana, perquè en este expedient informatiu, recabant la informació, se'ns fa coneixedors que quatre dies abans que arribaren els rucs al Desert de les Palmes a un ramader de la zona, que està a menys d'un quilòmetre, li havien fet una amenaça directa amb una fulla, un cartell, amb una amenaça als seus rucs, perquè ell també té rucs, i que també li havien desaparegut alguns elements dels propis rucs. Doncs bé, eixa amenaça nosaltres enteníem que era digna també d'analitzar perquè els diferents actors havien manifestat que podia haver una causa humana també en estos fets, al coincidir sobre l'espècie animal, sobre elements compartits, vam entendre que havíem de parlar amb esta persona per a vore si era cert que havia rebut esta amenaça i si tenia eixa denúncia, ens va entregar la denúncia, era cert, quatre dies abans, i nosaltres aleshores vam entendre que estos fets, amb eixa denúncia incorporada, eren objecte, eren susceptibles de posar en coneixement la Guàrdia Civil per si havien factors més enllà del que són els factors obvis, de la negligència dels protagonistes, doncs poguera haver algun tercer, alguna mà humana que poguera haver posat en perill a estos animals o que poguera estar posant en perill animals d'altres propietaris de la zona.

Vam obrir uns expedients disciplinaris, dos expedients disciplinaris s'han obert, al director del parc natural, que és funcionari, com vostés saben, i a la cap de servei d'espais naturals. I, òbviament, van assumir la responsabilitat política. El director de medi natural va assumir la seua responsabilitat política dimitint, assumint que òbviament ell havia firmat eixe projecte i, per tant, no solament la seua firma havia conduït a què es fera este projecte pilot, sinó que, a més, en algun moment eixe 8 d'octubre va tindre una còpia d'un correu electrònic i no va elevar a les instàncies superiors la informació al respecte d'estos lamentables fets.

Açò és el que els puc informar. Jo, la veritat és que crec que, com tots vostés, lamente una circumstància que crec que s'ha produït i que òbviament no ha de tornar a produir-se en cap cas.

Jo crec que és evident que aquí ha hagut, com ho he dit claríssimament, tant en la compareixença pública, com a vostés, com als mitjans de comunicació, aquí ha hagut no solament un projecte que no estava planificat adequadament, i per això la direcció territorial de Castelló va desestimar este projecte, perquè no tenia una planificació adequada; que després en la pràctica van succeir vàries circumstàncies que tenien d'haver donat lloc a elevar a instàncies superiors els fets i a comprovar que no s'estava posant en perill el benestar dels animals. I, òbviament, posteriorment que esta experiència deixe d'estar present, tampoc s'ha protegit la seguretat dels animals i no s'ha actuat amb diligència i, òbviament, a raó del que entenem que és la normativa aplicable, per això els expedients que s'han obert.

Aixina que, sense més, jo a les preguntes que vostés tinguen a bé, esta és la qüestió que vinc a explicar-los.

Gràcies.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies, senyora consellera.

I bé, passariem al torn dels diferents grups.

En primer lloc, per part del grup Ciudadanos, don Eduardo del Pozo. Cuando quiera, tiene seis minutos.

El senyor Del Pozo Querol:

Sí. Muchas gracias, señor presidente.

Muchas gracias, señora *consellera*, por comparecer hoy aquí, en les Corts. Agradecerle que, después de dos meses, dé la cara por la muerte de los diez burros de su proyecto, del proyecto de su *conselleria*, para la prevención de incendios forestales en el Desert de les Palmes, en Castellón.

Desde Ciudadanos lamentamos la muerte de estos diez burros domésticos. Nos imaginamos el sufrimiento que habrá tenido y que tendrá su propietario don Juan Lebrían, y más cuando dejó sus burros domésticos a su *conselleria* sin ningún tipo de lucro, para ayudar en este caso a la prevención de incendios.

Cuando nos enteramos por los medios de comunicación que usted, su *conselleria*, su equipo, habían tardado dos meses en reaccionar, ojo, dos meses en reaccionar desde que murió el primer burro, pues nos pareció una barbaridad, y enseguida fuimos el primer partido en registrar una comparecencia suya. Posteriormente, usted ya registró la comparecencia.

Pero no solo eso, le pedimos hace dos meses documentación, la documentación obrante o que debería obrar en la *conselleria* sobre este proyecto y el fatal desenlace del mismo, con la muerte de los diez burros. Le pedimos el expediente, que me imagino que tendrán, y a día de hoy nada, ni nos han pasado copia, ni nos han dejado ver la documentación.

¿Usted ve normal, señora *consellera*, que han pasado dos meses y no nos ha aportado la documentación? ¿Usted ve normal que comparezca hoy aquí y el resto de grupos políticos no tengamos esa documentación sobre lo que ha sucedido? Porque podemos llevarnos a plantear si están ustedes ocultando algo o su equipo está llegando a ocultar algo, porque es que nos parece una barbaridad que tardará usted, su *conselleria*, su equipo, dos meses en reaccionar desde que murió el primer burro. De su pasividad llegaron a morir diez burros. ¿Y el resto? Pues el resto, prácticamente a punto de morir, famélicos, desnutridos.

Así quedaron los burros, señora *consellera*, así quedaron los burros. Mire la foto. Este es el resultado de su gestión. Este es el resultado de la gestión de su equipo, que usted lidera y que usted eligió a dedo.

No murieron los 50 burros de milagro, porque usted sabe perfectamente que eso se podría haber evitado.

Para Ciudadanos el suceso de los diez burros muertos es la gota que colma el vaso de su pésima gestión al frente de la *conselleria*. Y se lo vuelvo a repetir, señora *consellera*, dimita, dimita usted y todo su equipo. No saben gestionar las políticas de agricultura, ganadería, pesca y medio ambiente.

Tenemos plagas en nuestros campos valencianos que están destrozando los campos valencianos; nuestras naranjas muchas se quedan tiradas en el suelo porque no son competitivas; no se está recortando el agua de riego a los agricultores; no hay relevo generacional en la agricultura, en la pesca; nuestra flota pesquera ha disminuido en 40 barcos; ha disminuido en un 10% el número de pescadores en la Comunidad Valenciana; ha tardado casi dos años en entregar las ayudas por COVID a los ganaderos de reses bravas; la Albufera de Valencia se encuentra en un estado crítico según los expertos; se han tirado pastillas de cloro al mar Mediterráneo; la fiscalía está investigando la entidad EPSAR, que depende de su *conselleria*, por un posible delito medioambiental; todos los veranos, playas y playas valencianas cerradas por contaminación; después muchos municipios de la Comunidad Valenciana sin planes de prevención de incendios; somos líderes..., de los más líderes de comunidades autónomas en cuanto a contaminación atmosférica, y así me podría estar pasando horas y horas diciendo ejemplos de su pésima gestión, señora *consellera*.

Por eso le pregunto: ¿qué tiene que pasar, señora Mollà, para que usted asuma algún tipo de responsabilidad de su pésima gestión? Dígamelo, por favor, porque yo no lo sé, de verdad.

Porque es increíble que en dos meses no fuera ningún veterinario o algún experto para controlar estos animales diariamente. Es increíble, cuando hablamos de animales domésticos, señora *consellera*, que su propietario, don Juan Lebrían, no es ganadero, no es experto, sino un amante de animales. Se encargaba de alimentar y cuidar todos los días en su finca del Grao de Castellón a estos animales.

Hablamos de burros domésticos. Un animal que se encuentra en peligro de extinción en España. Hablamos de animales que han vivido en cautividad, acostumbrados a comer de la mano de su ganadero. Y ustedes lo que hicieron fue dejar abandonados a los burros en el Desert de les Palmes en Castellón. Nadie enseñó poco a poco cómo tenían que comer estos animales por su cuenta. No se hizo ningún control diario, ningún seguimiento diario, ningún análisis diario de este proyecto. Se soltaron los burros y..., bueno, hasta luego, ahí se quedan. No tienen vergüenza. Abandonaron los burros en el Desert de les Palmes.

Y después ustedes tendrán la cara de decir que son animalistas, que van a aprobar una ley para proteger los animales domésticos. Y ustedes han sido incapaces de cuidar de 50 burros domésticos en el Desert de les Palmes. No tienen vergüenza ni la conocen, señora *consellera*.

Usted, señora *consellera*, y su equipo no tienen ni idea de naturaleza, ni idea de animales y no tienen ni idea de cómo reintroducir animales en diferentes hábitats.

Por tanto, consideramos desde Ciudadanos que estamos ante una grave negligencia política hecha por usted y su equipo, y que deben de asumir. Por el bien de los valencianos, dimitan y por el bien de la agricultura, ganadería, pesca y medio ambiente, dimita.

Gracias.

El senyor president:

És el torn del Partit Popular. Quan vullga, senyora Díaz.

La senyora Díaz González:

Gracias, presidente.

Gracias, *consellera*, por comparecer y a darnos algunos datos que ya hemos preguntado, hemos solicitado documentación y, efectivamente, no nos ha llegado absolutamente nada.

De momento, mire, el 7 de agosto se publicaba la noticia de «Burros para evitar incendios. La *conselleria* lleva a Les Santes de Cabanes a medio centenar de animales para limpiar de vegetación el Desert de les Palmes», y sigue hablando del proyecto de la *conselleria*.

Claro, ahí está nuestra duda. Usted ahora dice que se tramitó por un lado, se desestimó por la dirección territorial porque faltaba un instrumento de gestión forestal y que, luego, el director del parque lo que hace es, digamos, alegar a esa denegación diciendo que no se trata de un tema forestal, que es una actividad de pastoreo. Pero, entonces, yo entiendo que como actividad de pastoreo a lo mejor esos informes o esos permisos no hacen falta, los forestales, pero sí hacen falta otro tipo de informes y de permisos. ¿Dónde están esos informes y esos permisos? Porque entiendo que la *conselleria* es la misma, la *conselleria* es la misma.

Quiero decir que al final el anterior director general de medio natural, que tampoco la tenemos, esa autorización o ese visto bueno de lo que dice el director del parque, probablemente se refiriera a que..., bien, es verdad, la parte forestal no tiene por qué estar, porque es una actividad de pastoreo. Pero en ese caso, ¿no se debería haber dado traslado a la otra parte de su *conselleria* para obtener todos los permisos o, por lo menos, comprobar que se cumple con toda la normativa respecto de actividad pastoril? ¿Porque eso se ha comprobado en algún momento? Ya le hemos preguntado, ¿tiene registro de explotación ganadera? ¿Todo es conforme, todos los códigos que puedan tener los animales? ¿El estado en el que se encontraban los animales era...? Claro, ¿todo eso se sabe? ¿Se ha llegado a saber si todos esos animales cumplían con la normativa vigente en ese momento en el que se decide llevarlos al Desert de les Palmes? De verdad es que aún nos parece increíble... Vamos a ver, ahora ya sabemos que tiene que pasar dos meses y pasar algo fuerte y grave para que usted se entere de los proyectos que se llevan a cabo desde su *conselleria*.

Esperemos que no pase nada que sea mucho más grave de lo que ya ha pasado, que no afecte a personas, porque ya sabemos el tiempo que necesita usted para enterarse de las cosas que pasan en su *conselleria*.

Pero al final es la misma *conselleria* y ahí hay determinados informes que se deberían de haber emitido y que podrían haber evitado este drama, esta tragedia. Porque probablemente si se hubiese pronunciado la parte de agricultura de su *conselleria* y ganadería, jamás esos animales hubiesen ido al Desert de les Palmes. No habría habido esa autorización. Como tampoco sabemos de qué autorización estamos hablando por parte del director general de medio natural, porque hemos pedido copia y no la tenemos todavía. Primero parecía que era un contrato, luego parecía que era un convenio entre la *conselleria* y el ganadero, pastor o como lo quiera llamar, el propietario de los burros. Ahora parece que es una solicitud que hizo el propio propietario, pero luego es el director del parque el que subsana o el que intenta subsanar las deficiencias para al final llevar a los burros sin ningún tipo de informe de la parte que sí que correspondería de su *conselleria*, porque nadie lo solicita. Sinceramente, es que aquí hay un cúmulo de errores que han desembocado en la muerte de 10 burros, por lo que dice usted, que además ahora tampoco sabemos realmente qué ha pasado con los cadáveres, si son más burros...

La última noticia es que el propietario dice que le han desaparecido 16 burros. Probablemente sea por esa inspección que han hecho ahora ustedes y que no cuadran los números. Y, entonces, ha salido él a decir que le han desaparecido 16. Realmente..., o sea, muchas luces no ha puesto sobre esto, porque no sabemos aún cuántos burros han muerto, qué han hecho con los cadáveres. Si están haciendo..., supongo que analíticas a los cadáveres y demás es porque los han recogido. Alguien los habrá recogido y se los ha llevado. Y ¿dónde se los han llevado? ¿Qué trato han recibido esos cadáveres de los burros muertos? ¿Qué pasa con esos burros desaparecidos? ¿Qué control...? O sea, el control, la inspección que se hace a los burros posterior tarda tanto que han desaparecido burros. Sinceramente, es que no me cuadra absolutamente nada, no me cuadra absolutamente nada, más que las fechas en las que ha habido escritos y que uno u otro, subordinados todos y nada que ver con su gestión, ha conllevado la muerte de estos burros.

Consellera, si aquí lo lamentable es que hay una *conselleria* que tiene dos partes que no se hablan entre ellas, de la cual es usted el responsable, la misma responsable, y que, como le decía, tienen que pasar mínimo dos meses para que usted se entere de que un proyecto de la *conselleria* no solo se ha estrellado, sino que ha causado la muerte de mínimo diez burros.

Sinceramente, no entendemos cómo usted sigue asumiendo el cargo de responsable máximo de una *conselleria* que está demostrando que es incapaz de gestionar.

Nada más. Gracias.

El senyor president:

Gràcies, senyora Díaz.

Un segon, que açò funciona malament. A vore si podem començar. Crec que sí.

Quan vullga, senyor Aguirre. És el seu torn.

El senyor Aguirre Larrauri:

Buenas tardes.

Gracias, presidente.

Señora *consellera*, buenas tardes. Gracias por venir a comparecer hoy en este tema del Parque Natural del Desierto de Las Palmas.

La verdad es que... (*so d'un telèfon mòbil*) –perdón– no sabemos con qué sorpresa nos vamos a despertar cada mes a golpe de titular de periódico o de radio en lo que a gestión de parques naturales se refiere.

No hay un mes en el que la gestión de toda la *conselleria* no esté en los papeles, y es que el asunto que nos trae aquí hoy pone de manifiesto una vez más el escándalo que produce a cualquier persona medianamente sensible con la conservación del medio ambiente. Lo que le pedimos, señora Mollà, es que gobierne.

Cuando comentas con gente con experiencia en agricultura y medio ambiente sobre la forma en la que se está gestionando la *conselleria* suelen coincidir en lo mismo: nos dicen siempre que es un auténtico desastre. Todo va como pollo sin cabeza. Y es que se confirma que a usted no sé si es que la pusieron como un plan B, dado que la anterior *consellera* ya les molestaba al no ser exactamente de la cuerda ideológica que buscaban, aunque tenía una cierta cualificación técnica. Y es que a todas luces la *conselleria* va como barco sin rumbo, claro, y directa a un precipicio en lo que lo ideológico está superando al sentido común.

Señora *consellera*, usted realmente no comparece aquí a petición propia, de la misma forma que el director general tampoco cesó a petición propia. Usted está aquí no ante el escándalo que supone la muerte de al menos 10 burros, sino ante el escándalo que produce una descoordinación en la gestión de todo el departamento.

Usted, por el contrario, en vez de asumir su responsabilidad, cesa al director general del medio natural, lo sustituye por un periodista, pero entendemos que por muchas consignas atractivas, panfleteo y prensa que utilice para tapar las vergüenzas de la *conselleria*, los escándalos no van a cesar. Creemos que hay que darle una vuelta a todo esto y analizar a ver quién debería cesar.

Entrando en materia, este grupo parlamentario formuló una serie de preguntas y peticiones de información concreta, que entendemos que o se tiene o no se tiene, y los documentos, igual. Es sencillo, si están, pues lo normal hubiera sido entregarlos. Pero al tratar de la muerte de unos animales que, al parecer y por la imagen que mostraban algunas fotografías de prensa e incluso en la propia página web de la *conselleria*, da la impresión de que mostraban imagen de padecer hambre..., en fin, nos hacemos la pregunta: ¿estaban estos animales suficientemente bien alimentados y controlados? Por lo que hemos oído hoy, parece que no.

Pero hay una ciencia, que se llama pastoralismo. El pastoralismo no es lo que la falta de coordinación ha reflejado. El pastoralismo, como una vertiente o rama de la silvopascicultura, es una disciplina académica ciertamente compleja, pero

de obligado conocimiento si se quiere conservar el paisaje en el que deben convivir ganadería en extensivo con habitantes ligados al medio rural.

Parece ser que ustedes..., se le ocurrió a alguien que podía traer unos animales a pastar, ni más ni menos que en un parque natural y que, bueno, pedimos un informe o no a un servicio y que nos digan lo que quieran, que, mientras tanto, alimentan una página web y a vender que se utilizan 20, 30 o 50 burros o los que sean, que son simpáticos animales y, como pastan en el monte, controlan que no haya incendios.

Señora *consellera*, el pastoralismo es una herramienta técnica y en absoluto política. Se trata de un manejo adecuado de recursos naturales vegetales. Se trata de conservar razas ganaderas, de conservar la biodiversidad del paisaje y la discontinuidad natural de los pastos, arbustos y bosques propios del Mediterráneo en este caso. Se trata también de mejorar y conservar el suelo gracias a esa ganadería o reses en extensivo, pero esto ha de hacerse de forma cuidadosa y compatible con el medio.

Señora *consellera*, no se trata de soltar unos burros y que vayan por donde quieran, porque ellos ya saben lo que tienen que comer. Estos animales comen lo que pueden y, para ello, los bosques y el hábitat han de estar en buenas condiciones.

Las imágenes de los asnos muestran cierta inanición, que muestran hambre, que es un reflejo de la conservación que ustedes hacen del medio natural.

Le voy a hacer una pregunta concreta: ¿cuánta superficie del Desierto de las Palmas es necesario para soportar la carga pastante requerida por uno de estos asnos? No espero que me lo conteste, pero de eso se trata la conservación del medio a través del pastoralismo. ¿Y estamos hablando de carga ganadera o de carga pastante, o de qué tipo? ¿Bajo qué criterio? ¿Con un criterio estrictamente biológico, propio de los pastos de corte, o de un criterio de máximo aprovechamiento, propio de la pasticultura, o quizá económico, propio más de la ganadería extensiva? ¿O hablamos de un criterio estrictamente conservacionista, propio de un parque natural cuya determinación esencial es acertar con la carga pastante de conservación?

Señora *consellera*, con la gestión pone en peligro la conservación de los pastizales mediterráneos, de los montes y, en definitiva, del paisaje. Cuando un señor se acerca a un parque natural o una oficina pública y dice que dispone de unos animales, que se ofrece a introducirlos en un espacio público o privado, se le debe tratar con todo respeto y todo el asesoramiento que requiera. Por ello, es una cuestión fundamental indicarle, con los requisitos administrativos o normativos que se requieren, indicarle ante qué animales va a introducir; cuántos realmente podrían ser aceptados; dónde, pues sabe usted que el paisaje y los hábitats naturales son diversos, y por tanto...; también la carga pastante que pueden soportar; durante cuánto tiempo; en qué meses, en julio y agosto parece que sea más para hacerse la foto de cara a la temporada de incendios; con qué objetivo, ¿completar rentas ganaderas, turismo, o realmente controlar las espesuras de los montes abandonados por la no gestión? Entonces, hablamos de cargas ganaderas instantáneas o medias, o, por dónde los desplazamientos,

según la intensidad que requiera ese control de la espesura, un pastoreo rotacional, continuo, cerrado... Pero, para poder contestar a esto, señora *consellera*, los montes y los parques naturales tendrán que disponer de una gestión, no de propaganda. Gestión y propaganda, señora Mollà, no es lo mismo; pastoralismo y soltar unos burros que coman en el monte no es lo mismo.

Señora *consellera*, le proponemos que haga de esto una oportunidad. Tras el escándalo de la muerte de los animales, usted tiene la oportunidad de dar un giro de tuerca muy importante a la política de conservación de los espacios naturales en la Comunidad Valenciana, mediante la ordenación silvopastoral; ordenación, en la que además de fijar rentas y población en el mundo rural, bien llevada puede ser una herramienta muy eficaz para la conservación de nuestros montes.

Gracias.

El señor president:

Gracias, señor Aguirre.

Bé, és el torn de la diputada no adscrita.

Senyora Serna, quan vullga.

La senyora Serna Rosell:

Gracias, *president*.

Señora Mollà, muchas gracias por su comparecencia y su explicación.

Bien, yo realmente comporta con el resto de compañeros de grupos parlamentarios que tampoco acabo de entender qué es lo que ha pasado aquí. O sea, nos ha dicho usted que el 15 de octubre, cuando celebró esta reunión con el director del parque, etcétera, para saber exactamente de qué experiencias se trataba. Eso el 15 de octubre. Pero, como decía la señora Díaz, yo también leí en prensa el 6 de agosto el mismo titular, me parece: «La Generalitat lleva a Les Santes una manada de animales para limpiar el paraje natural», 6 de agosto. «Iniciativa puesta en marcha por la *conselleria* con el objetivo de limpiar el monte de arbustos y hierbas de manera barata, efectiva y ecológica». «Fuentes de la *conselleria* insisten en que la intención es la de ampliar la actuación a las 3.000 hectáreas de parque».

Entonces, realmente, tampoco acabo de entender yo muy bien... Son noticias de prensa, yo también he solicitado documentación pero todavía no la tengo, es en lo que me baso. Esto era del 6 de agosto, y luego nos dice usted que el 15 de octubre celebran esta reunión para aclarar esos hechos. Entonces, bueno, espero que ahora, en su siguiente intervención, pues aclare esto.

Y, bueno, también parece ser, según declaraciones del pastor –también ha salido en prensa–, que alertó a la *conselleria* de que cada vez que iba a ver a los burros, aparecía uno sin vida

y que nadie se puso en contacto con él. Son datos que tengo aquí. Esto ya, pues, bueno, simplemente como curiosidad, no sé si podrá dar esta información, pero, ese primer burro que encontraron, o esa foto de ese burro en estado de inanición, que dice usted que es un macho y que no pertenece al experimento, por si tienen alguna noticia de lo que ha sido este animal, pues sí, me gustaría también saberlo.

Y sobre la denuncia que hizo la Guardia Civil, ¿ha hecho alguna pesquisa la Guardia Civil?, ¿ha llegado a alguna conclusión? Porque, bueno, si se ha investigado la rotura de vallas, imagino que no debe ser complicado saber si una valla ha sido rota por mano humana o quizá..., porque, bueno, el grupo ecologista Gecen decía que podía ser una hipótesis que los burros en estado de hambre, de estrés, pues a lo mejor podrían haber roto la valla queriendo ir; podrían haberse producido ellos mismos las heridas. Bueno, una hipótesis más. Entonces, si alguna de estas posibles teorías puede tener alguna aclaración, si la Guardia Civil en sus investigaciones ha llegado a alguna conclusión a este aspecto.

Y, bueno, por mi parte eso es todo.

Muchas gracias, *consellera*.

El señor president:

Moltes gràcies, senyora Serna.

És el torn Grup Unides Podem.

Senyora Gascó, a vore si encerte en el temps.

Quan vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Molt bé.

Moltes gràcies, *president*.

Bona vesprada, *senyories*.

I gràcies, *consellera*, per estar ací hui i vindre a donar totes les explicacions al voltant d'aquest projecte que ha sigut infructuós, podem dir, com a mínim, que li està donant molts maldecaps i que va crear un cert alarmisme perquè eixes fotos són impactants. Crec que ningú en esta comissió, però ningú en la societat, pot alegrar-se de veure l'estat dels animals, tal com estaven, sobretot perquè crec que els rucs en particular ens produeixen una tendresa i una simpatia.

El que m'agradaria, primer, és aclarir per què aquest projecte no es considera de prevenció d'incendis, i el primer és dir que, com que el projecte es du a terme en un parc natural, el responsable directe es el director del parc, i esta persona depén, ell i la seua gestió, de la direcció general de medi natural, per això li pregunte: és esta la raó per la qual va dimitir el director de medi natural?

La segona qüestió, si no m'enganye, ja que el Decret 205/2020, d'11 de desembre, del Consell, de regulació dels aprofitaments forestals en muntanyes privades i l'alienació d'aprofitaments forestals en muntanyes gestionades per la Generalitat, preveu en el seu article 20.d que l'aprofitament de pastura amb una càrrega ramadera inferior a 0,2 unitats de bestiar major per hectàrea, en qualsevol època de l'any, la sensació –entre les diverses circumstàncies que vosté ha relatat– és que una de les qüestions tècniques que tal volta es varen obviar, va ser calcular la superfície en què pasturaven estos seixanta burrets per traure les UGM per hectàrea, i veure si eren superiors o inferiors a eixa quantitat que el decret preveu, que són el 0,2. En cas que haguera sigut superior, s'hauria necessitat un instrument tècnic, amb la qual cosa imagine que el director del parc és la persona responsable, o la territorial, no sé, li pregunte qui és la persona responsable de fer este càlcul i entendre si cal este instrument tècnic o no.

I, per altra banda, m'agradaria també saber com es poden definir les funcions, tasques i responsabilitats dels directors dels parcs naturals de la Comunitat Valenciana per tal d'evitar situacions com aquesta i altres, perquè no sé si estan definides o no, i, en tot cas, si no ho estan, doncs caldria fer-ho perquè no pot ser que cadascú faça el que vullga en els parcs naturals dels que són responsables.

I, finalment, m'agradaria que quedara clar que aquest projecte no ha sigut gestionat com caldria i que no frenarà –espere– el treball que s'està fent ja i el paper que la ramaderia extensiva i el pastoralisme han de jugar necessàriament cada vegada més, de manera més protagonista, en la prevenció d'incendis; però que, en aquest cas, l'objectiu era més assegurar la pastura que aconseguir resultats clars i concrets en matèria de prevenció d'incendis, si no m'enganye. És una pregunta també.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyora Gascó.

Un segonet, senyora Àlvaro, perquè hi ha un problema tècnic en el cronòmetre i van a entrar a fer una gestió molt curteta, i a vore si ho arreglem.

(Pausa curta per raons tècniques)

El senyor president:

Molt bé, continuem. A vore si podem acabar més o menys.

És el torn del grup Compromís.

Senyora Àlvaro, quan vullga.

La senyora Àlvaro Cerezo:

Gràcies president.

I gràcies, senyora consellera, per esta compareixença a petició pròpia.

Explicacions, rendició de comptes, rodes de premsa, compareixences a petició pròpia... Se'n recorda, senyora Mollà, quan, en estes Corts, els consellers i conselleres no apareixien mai per a donar cap tipus d'explicació? Semblen llunyans aquests temps però, pel contrari, esta compareixença a petició pròpia va ser registrada a l'endemà de la roda de premsa que va donar vosté el 26 d'octubre, quan disposava de la informació pertinent per a donar explicacions, ni abans ni després. Però anem a la qüestió.

Vosté ha donat un relat molt detallat i definit en tres parts de com es va procedir en tot moment per part de la conselleria, amb total transparència. Jo voldria destacar algunes de les qüestions que crec que, entre tots els sorolls i desinformació totalment intencionada, i sense cap tipus de vergonya que fan alguns, doncs, toca remarcar, subratllar, i, fins i tot, repetir.

Este projecte, evidentment, no ha comptat amb el tutejatge adequat. Efectivament, les atencions i els controls, les garanties de l'estat dels rucs no han estat ben gestionades pels responsables dels animals que, tal i com determinen els informes, eren qui s'havien d'encarregar de la gestió dels animals i de la seua situació. I estos, els responsables, eren la direcció del parc i el ramader, tal com s'accepta en la proposta, amb noms i cognoms, direcció del parc i ramader.

Per altra banda, vosté ha informat sobre que hi ha indicis, informes preliminars, i, fins i tot, notes de premsa públiques en les que parlen d'un factor humà com a possible causa de la mort. I ahí, en qualsevol cas, el fet que la causa de la mort pugua haver estat d'una situació d'estrés provocada per la mà humana intencionada és deplorable. Esta mateixa setmana, Cadena SER, Radio Castellón, titula: «Los burros murieron por mano humana», i, si continuem llegint en la notícia, que vostés sembla que l'han obviat completament, es parla que es van fer córrer als burros fins a la mort. La mateixa cadena SER que va destapar tot el que va passar a Castelló, en el Desert de les Palmes. Crueltat extrema, crueltat extrema.

Senyora Mollà, jo li demane que este maltractament no pugua quedar així. Ja ha explicat vosté que la conselleria ho ha posat en mans de la Guàrdia Civil, i espere que puguen arribar fins al final. I espere que, si es confirma eixa mà humana intencionada, hi haja contundència. I també espere un peneument per part d'alguns grups polítics que, arran d'este trist i lamentable assumpte, han disfressat i distorsionat la realitat amb una intenció d'un suposat rèdit polític que no beneficia ningú i que l'únic que sentim és llàstima.

Mire, potser, senyora consellera, amb la dimissió del director general de medi natural, abans de tindre tots els indicis, potser s'han assumit fins i tot massa responsabilitats en eixe aspecte. Ho han pagat una altra volta justos per pecadors. Tot i així, tot i així, si traem alguna cosa d'este lamentable accident és un augment d'una consciència animalista; de sobte, els taurins, el que es burlen quan s'aproven lleis que parlen dels animals com a éssers sentents, són els que...

mire, més volen als animals, els que no han mogut ni un dit per evitar mai les tortures dels animals, em quede amb això. I tant de bo!, eixe sentit animalista que hui hem escoltat els dure, almenys, fins que aprovem la llei de benestar animal.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Àlvaro.

És el temps del grup Socialista.

Quan vullga.

El senyor Calvo Alfonso:

Muchas gracias, presidente.

Muchas gracias, señora *consellera*, como ha dicho la compañera Àlvaro, por comparecer hoy a petición propia. Creo que es un gesto que demuestra que a veces las formas son también el fondo. Una comparecencia en aras de aumentar la transparencia de un asunto que creemos que es muy grave y es muy importante.

Los tiempos cambian, las sociedades avanzan y lo que hace unos años pues podría haber pasado por alto o incluso haberse criticado con cierta frivolidad, ¿no?, que estuviésemos aquí gastando recursos públicos para esclarecer a través de una comisión lo sucedido, la muerte de unos animales, pues hoy no pasa esto. Y eso en sí mismo creo que son buenas noticias.

Tal y como reconoció en la rueda de prensa del mes de octubre, y cito literalmente: «La experiencia no estuvo tutelada adecuadamente». Al margen de que se sucediesen, como ha dicho su intervención, una serie de circunstancias fatídicas, algunas vinculadas a la propia naturaleza, otras quizás a la acción humana, pues desencadenó una afección ha definido multifactorial, de acuerdo con las primeras tesis de los veterinarios.

Me entristece imaginar cómo han muerto esos animales, cómo han agonizado, cómo han sufrido, y supongo que mucha gente pensará que por unos burros se está liando mucho, y otra tanta gente pues pensará que es algo intolerable. Por el momento ya ha tenido un precio político, algo impensable en tiempos anteriores, que no dimitía ni Dios, y ni siquiera por algo tan grave como era el hecho de robar. Pues imagínense por ser responsable en tiempos pretéritos de tener la responsabilidad, que no la culpabilidad, de una serie de circunstancias, como he citado anteriormente, fatídicas. Y en ese aspecto le agradezco que aceptase la dimisión del director general de medio natural, porque a veces en la vida, y especialmente en la política, hay que estar dispuesto a pagar el precio de la responsabilidad del propio cargo. Y, en ese sentido, pues también demuestra que el bienestar animal no es un tema menor y se debe de afrontar con la misma inflexibilidad y rectitud que cualquier otro asunto.

Desde mi grupo seguiremos estando atentos. Solicitamos encarecidamente que siga informándonos de cualquier avance en la investigación.

Y, por último, me quedo con su compromiso, tal y como dijo en la rueda de prensa de octubre, de seguir exigiendo responsabilidades a otras personas que hayan podido actuar de manera inadecuada, a tenor de los hechos instruidos.

Por nuestra parte no tenemos nada más que decir.

Nada más. Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Calvo.

Ara és el temps de la consellera per a respondre a totes les qüestions plantejades. Quan vullga.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies.

Jo crec que primer cal saber com funcionen els parcs naturals.

Els parcs naturals tenen unes juntes rectores dels parcs naturals, i ahí fins i tot tenen calendaris d'activitats, algunes se fan de manera ordinària recurrentment en els anys, altres doncs se planifiquen i se proposen en les juntes rectores, altres són a instàncies dels propis directores i directores, fins i tot les pròpies comunicacions que es fan en web les fan ells mateixos, són les activitats que es fan. I se fan centenars i centenars d'activitats en tots els parcs naturals de la Comunitat Valenciana a l'any, que, òbviament, com vostés entendran, no són ordres d'esta consellera, vull dir, són dinàmiques dels propis parcs, i de fet perquè tenen estos espais de participació, que són múltiples, en tots els ajuntaments implicats en un parc natural, entitats conservacionistes, caçadors per exemple si tenen zones de caça, propietaris de les parcel·les, perquè molts parcs naturals tenen propietats privades, etcètera. És a dir, són totes molt participatives. Eixes són les dinàmiques que tenen els parcs naturals i açò s'emmarca dintre d'això. Però a més, en algunes coses que per a mi són completament negligents. És que jo no sé, vostés jo crec que pensen que jo vinc ací a justificar el que ha passat en este projecte. Tot el contrari, jo crec que el que s'ha fet és negligent. Però, a més, no puc dir-ho més clar, no puc dir-ho més clar.

Si fóra un projecte de conselleria no demanàriem permís a ningú, ho haguérem fet nosaltres. Però vostés entenen que els projectes de conselleria no hem que registrar-nos a nosaltres mateixos la petició per a nosaltres mateixos dir-nos a nosaltres mateixos que sí? És que no és un projecte que ve de la conselleria. Que el director del parc i el ramader amb una petició d'un particular, que és el ramader, demana fer este projecte.

Per tant, la primera qüestió que jo discutisc és: si és d'un propietari, per què el director del parc també actua ahí? I, per tant, això és una cosa que per a mi és negligent i que, òbviament, com vostés saben, en un expedient disciplinari s'analitzarà. Jo no sóc la instructora d'un expedient disciplinari i, com no me correspon, no vaig a concloure res d'este expedient disciplinari. I, per tant, ho faran els instructors i els inspectors de manera diligent.

Però jo, sincerament, les iniciatives que fan els parcs naturals no han de demanar-se permís perquè ja van conforme a normativa. Estem pensant que són funcionaris els directors conservadors dels parcs naturals, coneixen la normativa, se suposa que saben els filtres que hi ha, saben les coses que se poden fer, les que no, els documents que se necessiten i els que no. No han de demanar permís.

Vostés han d'entendre que açò és una petició d'un propietari, que reitera per dos vegades i que fa, imaginem-nos que els terrenys no els haguera gestionat el director del parc, que fa com s'ha de fer, i és demanar-ho a la territorial, i la territorial valora este projecte i el desestima, i el desestima precisament pel que ha dit la senyora Gascó. I vosté ha preguntat, diu, no me conteste si... Però és que la desestimació que fa la direcció territorial s'ajusta a dret, i és: «Si el aprovechamiento de pasto afecta a una superficie inferior a trescientas hectáreas, como es el caso, y con una carga ganadera inferior a 0,2 unidades de ganado mayor, como no es el caso», haurien d'haver sigut 40 rucs i no 50, que era el que proposava. I diu: «Y si el aprovechamiento de pasto afecta a una superficie mayor de trescientas hectáreas, que sería el caso para la carga ganadera, se deberá realizar por medio de un instrumento de gestión forestal sostenible, firmado por el técnico competente». I, per tant, se desestima perquè no està l'instrument de gestió forestal sostenible firmada pel tècnic competent.

I, per tant, vostés quan em pregunten a mi, *bueno*, i aleshores si el director del parc va fer una proposta a la direcció general que, en volta de la normativa forestal, fora de pasturatge, i això s'acceptà, no s'ho havia d'haver demanat? Doncs clar! Doncs si és que ho estic dient! És que per què pensen vostés que jo he de justificar que açò s'ha fet de la manera correcta. Si jo estic dient que no s'ha fet de la manera correcta, és que no puc dir-ho més clar. Però, com vostés comprendran, açò a mi no me va arribar mai.

Tant és així que vostés parlen d'una web, a vore, de veritat pensen que este és el proyecto estrella de la conselleria Mollà y no hay una nota de prensa del meu gabinet, en declaracions meues, passada pels mitjans de comunicació? No han vist vostés ni una ni l'han trobat, que segur que han fet molt d'exercici d'hemeroteca, perquè no era un projecte que jo vaig encarregar ni forma part de la meua agenda política en la conselleria, ni de la meua secretaria autonòmica. I, de fet, s'ha llegit una cosa que era molt interessant, perquè s'ha llegit una part de la notícia. I diu: fuentes de la conselleria. En la notícia, ¿para qué fuentes de la conselleria? Si es mi proyecto ¿para qué hay que decir fuentes de la conselleria? Saldria Mireia Mollà, consellera de Agricultura, dice que éste es el proyecto más importante para la Prevención de Incendios Forestales de la Comunidad Valenciana. ¿Qué fuentes de la conselleria? Els vaig a dir el que ha passat, perquè nosaltres també hem esbrinat això. El director del parc se va comunicar directament amb mitjans

de comunicació. Això, fixen-se vostés, no és el que sol passar. Les direccions dels parcs solen preguntar, a nivell de comunicació pública, de mitjans de comunicació, solen anar al gabinet de premsa per a fer les notes i per a les comunicacions. Aquí no ha passat, el director del parc se va comunicar directament amb mitjans de comunicació, mai va ser el gabinet de la consellera, ni premsa de conselleria ni res. Per això parla de «fuentes de conselleria».

De fet, el propietari, quan ix en els mitjans, diu: «Se comunicaba con la conselleria». Se referix al director del parc, perquè a ulls del propietari parlar en el director del parc és parlar en conselleria. Però és que el director del parc ha dit públicament que mai va elevar a esta consellera ni al gabinet de la consellera el que estava passant, i que és cert que la primera vegada que se comunica amb serveis centrals sobre el que estava passant ja havien mort els vuit rucs. És que això no ho ha negat el director del parc.

I, per tant, escolten, per què pretenen vostés que jo justifique *algo* que he dit clarament que és completament negligent i que és digne d'expedients disciplinaris. I si vostés me volen dir a mi que cada vegada que s'obri un expedient disciplinari en alguna administració pública això ha de comportar directament la dimissió de l'alcalde o alcaldessa, del conseller o consellera, del president del govern que siga, dels ministres que siguen. Els expedients disciplinaris estan precisament, no per a les errades, sinó per a les actuacions negligents. *Cuidado* en la diferència, eh!

Nosaltres no hem obert expedient disciplinari per errors. Nosaltres hem obert els expedients disciplinaris perquè hem entés que hi ha causa negligent a qui li correspon, que és empleats públics. I també hem obert expedient a la part privada.

Perquè, escolte, senyor Del Pozo, si vosté vol posar la mà en el foc pel propietari, jo de vosté no ho faria, perquè s'ha perdut alguna pel·lícula de les que jo he contat. Però és que, des del 9 d'octubre, val?, al 27 d'octubre, a ell, dels vuit animals que se li van quedar allí, li queda un, i dels que van tornar li han desaparegut set. És a dir, i després apareixen ahí també quatre que no se sap d'on han aparegut ni tenen xip. Se li van morir els animals i no va donar de baixa els xips. No pot justificar en base a la normativa que els portara l'empresa gestora dels animals morts a les zones que tocava. No els va donar de baixa. No ha donat d'alta uns que han aparegut ahí, que no se sap molt bé de què són. Un diu que és del seu nebot, un altre que no sé què. Vosté vol posar la mà en el foc per eixe propietari?

Perquè, li vaig a dir una cosa, fa un flac favor vosté als ramaders que passen per filtres molt importants quan diu: «Él no es un ganadero, él es un amante de los animales». Los amantes de los animales que tenen animals han de passar també pels rigorosos filtres perquè el benestar d'eixos animals estiga assegurat. Ser amante de los animales no te exime de cumplir la normativa.

Per tant, si vosté vol posar la mà en el foc pel propietari, jo no ho vaig a fer. Vosté sabrà! Vosté sabrà! Perquè jo crec que vostés, en eixa clara voluntat de persecució, de vore si amb açò me fan caure a mi, estan lligant el seu destí amb una persona que dista molt d'haver actuat diligentment amb els seus propis animals. D'acord? Dista molt d'haver actuat

diligentment amb els seus propis animals. No ho va comunicar mai a la Guàrdia Civil. Però vosté vol fer-me a mi pensar que un ramader, jo conec a molts ramaders d'esta comunitat, eh, molts ramaders de Castelló, ¿vosté m'està dient a mi que se li van morir animals a un ramader de Castelló, a un ramader d'esta comunitat, i no ho posa en coneixement de la Guàrdia Civil o no se'ls porta abans que hagen mort deu?

Li vaig a dir una cosa. Eixe projecte se va acabar, en les informacions que tenim, quan el director del parc va decidir que s'acabava el projecte, no perquè el ramader va exigir portar-se els animals. El ramader no va exigir mai acabar abans de temps eixe projecte. Aixina que *cuidado* en estes coses perquè, de veres, jo preferisc que parlem de gent, que aquí hi ha determinats protagonistes que han tingut una actitud completament negligent i lamentable, i lamentable.

No coneguem encara l'abast de les *pesquises* de la Guàrdia Civil, de fet han demanat documentació, etcètera, òbviament la denúncia també de l'altre propietari amenaçat també la tenen. I a més, açò no és un invent, vull dir, el factor humà. Si vostés me pregunten a mi, perquè també, senyor Del Pozo, que ha arribat tard, no sap que la fotografia no correspon a un ruc d'este projecte, no és un ruc d'este projecte. (*Veus*) Aleshores... Ja, però bé, però és que crec que ho he explicat mil vegades. Eixa fotografia és d'un mascle, eren totes femelles. Vull dir, crec que, simplement, no tenia ni xip. Anem a parlar... Però que vosté en eixa fotografia no va més que evidenciar que eixe animal no estava bé. Però que vostés me diuen a mi: eixos animals estaven en les condicions sanitàries òptimes? Estic segura que no, estic segura que no, estic segura que no.

I el que els he dit és molt greu, que no s'estiguera requerint a cap veterinaris. Tenim uns serveis de veterinaris en les OCA, en els territorials. I bé, i ni què dir-los la quantitat de veterinaris privats. Saben vostés que totes les explotacions, que això sí que ho té l'home, té assignada una veterinària, este home tenia una veterinària de la seua explotació assignada, i no li va requerir mai. Vull dir, com vaig a dir jo que l'estat de la salut dels animals estava bé? No se va informar d'*algo* tan obvi com això. I li dic més, la meua primera preocupació era obrir l'expedient d'informació per a saber què havia passat i, al mateix temps, dir-li als veterinaris del CEU que anaren a mirar com estaven els altres animals, perquè no havien sigut revisats per ningú. I això era intolerable! I si eixos animals, una vegada tornats ahí, a la granja, venien d'un enverinament i hagueren mort als dies. Vull dir, m'entenen el que vull dir?

Açò jo crec que és *algo* que crec que demostra que nosaltres férem el que tocava fer quan mos assabentarem del que havia passat, quan ens assabentàrem del que havia passat. Però que òbviament la mà humana també està ahí? A vore, crec que és evident. Ningú s'inventa que quatre dies, quatre dies abans d'arribar els rucs, a un ramader de rucs li posaren una amenaça, que va documentar ell mateix en una denúncia a la Guàrdia Civil, que clarament deia que: «Te voy a matar a los burros como no les quites los cencerros, los burros molestan de noche, no dejan dormir, etcètera, etcètera...» Quatre dies abans!

I, de fet, li van robar *cencerros* dels burros. I a estos li desapareixien *cencerros*, tenien la tanca tallada, una mà humana hi havia, alguna mà humana ha d'haver. Ara, que alguns d'ells

no estaven alimentats correctament, segur, perquè ho diuen els propis veterinaris. És multifactor: l'estrés, alguns se van despenyar, altres... Vull dir, hi ha molts factors ahí.

I mos va interessar molt també quan vam saber açò de dir, bé, si hi ha una mà humana, açò s'ha d'investigar en uns òrgans que òbviament no són els disciplinaris i els de conselleria, han d'anar a una instància superior. Per estos animals, que bé, que ja no estan allí, però és que si hi ha animals en l'entorn que també estan sent amenaçats o possiblement puguen tindre alguna acció contra el seu benestar, doncs s'ha d'investigar.

Jo, sincerament, no me trobaran a mi dient que açò no és un episodi òbviament desagradable, però que clarament és un episodi que no havia d'haver-se produït en cap cas. I ho vaig dir des del principi, des del minut u, en roda de premsa. Per alguna acció, la que fóra, accidental o no, un, dos burros, perquè penses que està passant alguna cosa, però que arribes a vuit en la primera comunicació als serveis centrals o a deu ja en la finalització del projecte, este projecte està molt mal gestionat, és negligent l'actuació de molts dels protagonistes, això deriva en els corresponents expedients que hi ha i, òbviament, no és un projecte de la conselleria, no formaria part en estes condicions mai d'un projecte que dirigira esta consellera. Però, i amb açò acabe, això no vol dir que la ramaderia extensiva no complisca sagradament totes les condicions que ha de complir, normatives, de pla, d'efectivitat.

I, per tant, per a nosaltres és important recalcar que és un episodi molt puntual, que no significa en ningun cas que la ramaderia extensiva no tinga les condicions adequades i, a més, no servisca, perquè servix, per a lluitar o per previndre els incendis forestals.

Aixina que, per suposat, anem a continuar, com hi ha tantíssims projectes al llarg i ample de la Comunitat Valenciana en ramaderia extensiva, vinculada també al pasturatge i a la prevenció d'incendis, que complixen perfectament en tota la normativa i estan fent labors espectaculars.

Gràcies.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies, senyora consellera.

Algun grup vol fer rèplica? El Partit Popular. El senyor Aguirre també. Vale.

Pues, señor del Pozo, un segundito. A ver si va bien esto. Cuando quiera.

El senyor Del Pozo Querol:

Muchas gracias, señor presidente.

A mí, señora *consellera*, me parece increíble, increíble que usted reconozca la negligencia, la mala gestión. Pero aquí usted, como responsable de la *conselleria*, no asume su

responsabilidad, me parece auténticamente increíble. Es como decir: he cometido un delito, pero no me condenen que aquí no pasa nada.

Aparte, a mí me gustaría preguntarle qué habría hecho usted si como diputada de Compromís llega a suceder esto y usted está en la oposición. ¿Qué hubiera hecho? Yo tengo claro que la señora Oltra pues hubiera ido al pleno con una camiseta con la imagen de los burros muertos pidiendo la dimisión. Pero yo le pregunto: ¿qué hubiera hecho usted? ¿Hubiera pedido la dimisión del *conseller* o *consellera* responsable? ¿Qué hubiera hecho?

Porque lo que sí que tenemos claro es que usted es un escapista profesional de responsabilidad política, y lo vemos cuando dice usted que no tiene nada que ver con el tema del cierre de las playas, y luego resulta que la fiscalía le llama para declarar por el tema de las aguas del mar. Lo vimos también cuando estaban los hospitales y la Feria Valencia hasta arriba de residuos sanitarios, y luego dice que usted no tiene competencia. Pero luego va usted a hacerse la foto cuando instaló usted un nuevo robot de procesamiento de residuos sanitarios en la planta de Vall d'Uixó.

Y luego usted lo que tiene es los dos comodines, que suele gastar mucho, para evadir su responsabilidad en su pésima gestión. El primero, pues, es echarle la culpa al Partido Popular y que es herencia del Partido Popular, cuando ustedes llevan siete años gobernando en la Comunidad Valenciana. Y el comodín de que es competencia de municipios, o de España o de Europa, pero luego bien que se gasta el dinero de su presupuesto en esos temas que usted dice que no es competente.

Y ahora, señora Mollà, qué le toca. Pues le toca escaparse del caso de los diez burros en peligro de extinción, muertos. Como experta escapista de responsabilidad en su gestión, pues usted le corta la cabeza a su director general del medio natural, le echa la culpa al director natural, quien parece ser que le avisó, le echa la culpa al propietario, quien parece que tampoco sea muy experto en la materia y quien parece que denunció los hechos desde el primer momento.

También ustedes, desde el primer momento, han intentado marear con los medios de comunicación, que se han sido jabalíes y que si ha habido envenenamiento por personas, que se ha acertado la valla, que si amenazas a otro propietario.

Mire, señora *consellera*, sea cual sea la causa de la muerte de estos burros, dos meses sin hacer nada es una auténtica vergüenza, señora *consellera*, es una auténtica vergüenza, dos meses sin hacer nada, sea la causa que sea.

Por tanto, le vuelvo a preguntar: qué tiene que pasar, señora *consellera*, para que usted asuma alguna responsabilidad de su pésima gestión? Qué tiene que pasar? Se lo preguntó, señora *consellera*.

Y después, ya que dice que está esta foto no corresponde, dígaselo a Pacma, porque Pacma, el Partido Animalista, le está pidiendo su dimisión, no solo Ciudadanos, lo está pidiendo Pacma, Partido Animalista. Y esta foto corresponde perfectamente, y si no queréllese con él con el periódico *Mediterráneo* de si esa foto no corresponde con lo que estamos hablando.

Entonces, si usted no quiere asumir responsabilidad, pues por lo menos haga caso al Partido Animalista, Pacma, dimita.

Mire, señora *consellera* –finalizó ya– tenga un poco de dignidad, dimita, vuelva a su empleo anterior en la vida privada, que me imagino que tendrá, no pasa nada. Los valencianos se lo agradeceremos.

Gracias.

El *senyor president*:

Gracias, *senyor Del Pozo*.

Les recuerdo, lo que pasa es que no quería interrumpirle, que éste último turno es expresamente para formular escuetamente preguntas o pedir aclaraciones sobre la información facilitada. (*Veus*) Yo les recuerdo esto y ustedes espero que se lo apliquen. Y luego la señora *consellera* les explicará, acabará las aclaraciones.

Es el turno de réplica de la señora Díaz. Cuando quiera.

La *senyora Díaz González*:

Gracias, *president*.

Pues efectivamente hay cuestiones que a mí me crean más duda, porque, por un lado está diciendo que no es proyecto de la *conselleria*, pero por otro lado parece que dice que sí, porque en un primer momento hay solicitudes y hay una desestimación por parte de la dirección territorial de Castelló. Y luego hay como una propia solicitud, que no sé si es solicitud o es una especie de alegación o una especie de justificación, de informe, que justifica que no es una actividad que necesite el instrumento de gestión forestal porque es una actividad pastoril, por parte del director del parque, que es funcionario de la *conselleria*, y es el director del parque, y es quien hace las declaraciones a los medios de comunicación. Efectivamente, es esa persona la que hace las declaraciones a los medios de comunicación anunciando este proyecto como de *conselleria*.

A mí me gustaría saber: ¿en algún momento se pidió rectificación a los medios de comunicación para decir y aclarar que esto no fuese un proyecto de la *conselleria*?

Si el proyecto está iniciado por el director del parque ¿no es de la *conselleria*? Porque cuando él inicia este trámite después de que el propietario lo solicitara y se denegara por ese lado, parece que ya sí que es de la *conselleria*, porque es el propio director del parque el que lo lleva a cabo. Y digo esto porque, como ha dicho usted, no hay informes. Y usted mismo ha dicho: bueno, es que no nos vamos a pedir informes a nosotros mismos porque entonces nos tendríamos que informar a nosotros mismos sobre sí sí o si no.

También, al final, ha dicho eso. El caso es de esa manera es un proyecto de la *conselleria* que inicia, o que tramita o que no tramita de ninguna manera, porque no hace tramitarlo porque es propio de la *conselleria*, el director del parque. Y, entonces,

yo pregunto: en todos los casos de, es que, claro, a lo mejor no hay más proyectos de este tipo, pero me surge la cuestión, en los proyectos propios de la *conselleria* en el que hay animales de por medio, como es el caso, ¿no se comprueba el estado de estos animales previamente hacer ese proyecto? Porque, claro, aquí no se comprobó absolutamente nada; claro, no hacía falta, no hace falta este tipo de informes, de autorizaciones, esos controles a los que usted hacía referencia, a los que tienen que atenerse todos los ganaderos en este caso, como es la propia *conselleria*, el director del parque natural el que lleva a cabo este proyecto, se salta todos esos trámites, esos controles, y entonces no hay ningún tipo de control de nada. Pero entonces es porque sí que es de *conselleria*, y por eso se puede saltar todos esos trámites. Está claro, es un proyecto de la *conselleria*.

Gracias.

El senyor president:

Gracias, señora Díaz.

Es el turno del señor Aguirre. Cuando quiera.

El senyor Aguirre Larrauri:

Muchas gracias, presidente.

Gracias, señora *consellera*.

A ver, yo he tratado de fijar mi intervención en cuestiones técnicas, alejándonos un poco del chiste fácil, proponiendo el pastoralismo como herramienta, como parte de la silbo-pasticultura que se ofrece como una herramienta para la conservación de nuestros montes. Pero, claro, esto hay que hacerlo de una manera prudente y meditada, como el uso de cualquier técnica, vamos.

Lo que vemos es que ustedes llegaron al gobierno en 2015. El Plan de prevención de incendios del Desierto de Las Palmas, del parque natural, estaba caducado desde 2016 hasta el 10 de marzo de 2020, según hemos podido ver. En cinco años de su gobierno, en ese tiempo, en el vigente Plan de prevención de incendios del parque hay una de las medidas, dice que se fomentará el control de matorral mediante pastoreo controlado en áreas de cortafuegos.

Entonces, la pregunta es: ¿se estaba incumpliendo por parte de su *conselleria* las medidas adecuadas para la prevención de incendios del parque? Yo lo que veo es que, hablando de números, sorprende que en seis años han pasado por la dirección general de medio natural, que es la competente en los parques naturales, nada menos que cuatro directores generales.

Una cosa que me ha llamado la atención, en cuanto a porcentajes, del texto extraído del Plan de prevención de incendios del Desierto de Las Palmas, es que dice: «se observa que el porcentaje de cumplimiento alcanzado por el plan de prevención de causas es del 30% desde 2006. El porcentaje de cumplimiento del plan de infraestructuras desde 2006 es del 23%. Y destacar que dentro del programa

de infraestructuras, el Programa de recuperación de usos tradicionales, por su mejorable nivel de cumplimiento, desde el 7%». Quizás, sabiendo que ese era el grado de ejecución desde 2006 hasta 2016, estando ustedes desde el 2015 en el Gobierno, quizá podía haber hecho algo más por intentar subir esos porcentajes. No se debería de haber tratado de ejecutar algo de lo pendiente del Plan de prevención de incendios forestales, que no se ha podido hacer.

Entonces, claro, en cinco años tan solo hemos tardado en aprobar un nuevo plan, sabiendo que las implicaciones del retraso de todo lo que había del anterior, desde 2016, pues no se había hecho nada más.

Yo, al principio de la legislatura, ya se lo dije. Los ecologistas están marcando su programa, si es que lo tiene. Incluso en este caso, un conocido *youtuber*, y que por lo visto ha causado más impacto que otras veces, es lo que sucede cuando toda la política se basa en eso, en imagen y en el qué dirán. Yo, señora *consellera*, lo que veo es mucho ruido y pocas nueces.

Nada más. Gracias.

El senyor president:

Gracias, señor Aguirre.

Y ahora ya, sí, para intentar contestar las últimas cuestiones planteadas, si es que esto responde.

Cuando usted quiera.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies, president.

Señor Aguirre, yo creo que hay que diferenciar... De hecho, la señora Gascó lo ha venido a decir. No era un proyecto de prevención de incendios forestales, porque para ser un proyecto de prevención de incendios forestales necesitaba un plan de gestión que obviamente no tenían y por eso el director del parque dice: «La opinión de la dirección territorial que debe de ajustarse a esta normativa tiene que tener este plan, etcétera, etcétera. No debe aplicarse la norma de pasturar». Y es la propuesta..., la discusión que él eleva para que resuelva el director general.

Y en esa discusión que mantiene con la territorial mediante ese escrito que dice: «La territorial ha dicho esto, ha desestimado este proyecto por estas causas, pero es que debería aplicar otra normativa y, entonces, yo le propongo que usted acepte este proyecto». Y esa es la comunicación. Con lo cual no era un proyecto de prevención de incendios forestales.

Y el otro, ¿eh?, la normativa que tenía que aplicarse es que no era para este proyecto tampoco. Es que yo creo que... Entonces, a mí me cuesta mucho tener que justificar una actitud que creo que se resolverá en un expediente disciplinario. ¿Cómo quieren ustedes que yo explique aquí si un funcionario

está aplicando una cosa o está yendo por un camino y yo creo que debería haber pasado por unas normas...? Pues eso se resolverá en un expediente disciplinario. ¿Cómo quieren que se diga? Es que yo no puedo decirle cómo eso se pudo aprobar sin los informes correspondientes. No puedo decirselo.

Señora Díaz, no... -y si lo he dicho, a lo mejor yo no me he querido referir a eso- no es que no nos pedimos solicitudes sectoriales..., o sea, informes. Lo que no nos pedimos es solicitud. Es decir, la *conselleria* no se solicita a sí misma. Es decir, no baja el director general de prevención de incendios, va al registro de entrada de la Generalitat y registra la Dirección General del Agua a hacer un acuerdo, un proyecto para que tengamos agua en un depósito para prevenir los incendios forestales. No, no nos hacemos solicitud. Entonces, este proyecto es una solicitud de un propietario que, obviamente, tiene..., el director del parque es un protagonismo destacado, cosa que me parece negligente. O sea, si era un proyecto del parque natural, no tiene que ir a registrarse a una dirección territorial por parte de un propietario. Es que la dirección del parque puede desarrollar este proyecto sin solicitarlo a nadie. Tiene que pasar por los cauces sectoriales y cumplir la normativa. Pero no tiene que registrarlo.

Entonces, como ustedes comprenderán, ahí también hay un problema que hay que resolver en el expediente disciplinario. Por eso yo digo, y les afirmo, que no es un proyecto de esta *consellera*, ni del gabinete de la *consellera* ni de la secretaria autonómica, ni está encargado por mí, ni nosotros le hemos dado protagonismo, ni teníamos conocimiento del mismo. Y cuando tuvimos conocimiento hicimos todo lo que les he explicado: asunción de responsabilidades políticas, apertura de expedientes disciplinarios, aperturas de expedientes al propietario, envío a la Guardia Civil, contestación a la fiscalía de la documentación, etcétera, etcétera. Y, sobre todo, que los veterinarios fueran a ver el estado de salud de los animales.

Y acabo. Señor Del Pozo, yo a usted le voy a pedir que rectifique inmediatamente en esta comisión que a mí fiscalía me ha citado a declarar en ningún tipo de procedimiento alguno. A mí fiscalía no me ha citado a declarar «nunca». Así que le pido que rectifique esa afirmación que ha hecho ahora mismo en esta comisión.

El señor president:

Excepcionalmente hay una pregunta muy concreta. Señor Del Pozo, si quiere explicarse.

El señor Del Pozo Querol:

Sí, no tengo ningún tipo de problema de retirarlo. Pero sí que es cierto, y usted lo sabe, que la fiscalía ha requerido información a la *conselleria* sobre el caso... (*Veus*)

El señor president:

Por favor, por favor...

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Para aclarar una cosa. La fiscalía...

El señor Del Pozo Querol:

Estamos hablando de... (*Algú diu: «Estamos hablando de las pastillas de cloro»*)

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

¿De qué?

El señor president:

Un segundo, por favor.

El señor Del Pozo ha retirado la expresión. Creo que ha quedado claro lo que pretendía decir.

La señora *consellera* ha hecho sus explicaciones. Y con esto hemos concluido la comisión de hoy.

Muy buenas tardes.

(*S'alça la reunió a les 17 hores i 21 minuts*)